

ФУТБОЛ-82

ФУТБОЛ-82

60 коп.

ФУТБОЛ-82

Добригук ~
кальгарт

ФУТБОЛ-82

Добригук ~
кальгарт

ФУТБОЛ-82

Футбол
«Зоробя»
1982

ФУТБОЛ-82

Футбол
«Зоробя»
1982

ФУТБОЛ-82

ФУТБОЛ-82

ББК 75.578я2
7А8.5(083)
Ф96

УДК 796.332

Упорядник А. М. РОМАНЕНКО

Автори: Д. АЛЕКСАНДРЕНКО, Ю. БОНДАР, В. БРАНИЦЬКИЙ, Д. ГЕРАСИМЕНКО, М. ДОРОШЕНКО, В. ЗОЛОТАРЬОВ, Л. КАНЕВСЬКИЙ, П. ЛЕЙКО, В. ПОГОРІЛИЙ, П. РИМАРЕНКО, В. САЙКО, О. СЕМЕНЕНКО, М. ШИШОВ

Фото П. Лейка, Б. Ховхуна

Рецензент майстер спорту СРСР В. В. Маєвський

4202000000-066
М209(04)-82 166.82

© Видавництво
«Здоров'я», 1982

*Діти і спорт ~
канцеляр*

ФУТБОЛ-82

*Діти і спорт ~
канцеляр*

*Видано
«Здоров'я»
1982*

Європейський футбол: почесні призи

Кубок європейських чемпіонів. Цей приз засновано з ініціативи французького футбольного оглядача Габріеля Ано у 1955 р. Наступного року було виявлено першого володаря почесного трофею. Його виграла найсильніша тоді команда континенту — мадрідський «Реал». Цей суперклуб ще чотири рази поспіль не поступався найпочеснішим призом європейського клубного футболу. В ті роки за команду грали такі відомі віртуози шкіряного м'яча як Алонсо, Лесмес, Ді Стефано, Ріа, Хенто, Копа, Сантамарія, Заррага, Маркітос, Дель Соль та інші.

Радянські футболісти стартували в цьому турнірі 1966 р. (московське «Торпедо»), а першу перемогу було здобуто 20 вересня 1967 р., коли динамівці Києва на стадіоні «Паркхед» у Глазго виграли з рахунком 2 : 1 у тодішнього володаря призу — «Селтіка».

Повний список володарів Кубка європейських чемпіонів має такий вигляд:

1956—1960 рр.— «Реал» (Мадрид, Іспанія), 1961—1962 рр.— «Бенфіка» (Ліссабон, Португалія), 1963 р.— «Мілан» (Італія), 1964—1965 рр.— «Інтернаціонале» (Мілан, Італія), 1966 р.— «Реал» (Мадрид, Іспанія), 1967 р.— «Селтік» (Глазго, Шотландія), 1968 р.— «Манчестер Юнайтед» (Англія), 1969 р.— «Мілан» (Італія), 1970 р.— «Фейєноорд» (Роттердам, Голландія), 1971—1973 рр.— «Аякс» (Амстердам, Голландія), 1974—1976 рр.— «Баварія» (Мюнхен, ФРН), 1977—1978 рр.— «Ліверпуль» (Англія), 1979—1980 рр.— «Ноттінгем Форест» (Англія), 1981 р.— «Ліверпуль» (Англія).

Отже, вп'яте підряд, а всього всьоме, Кубком заволодів представник британського футболу. У фіналі, що пройшов 27 травня 1981 р. у Парижі, тепер уже триразовий володар призу «Ліверпуль» переміг шестиразового володаря — «Реал» (Мадрид, Іспанія) — 1 : 0. Єдиний м'яч за вісім хвилин до закінчення основного часу гри забив захисник Алан Кеннеді. Заключний матч англійці провели у такому складі: Клеменс, Ніл, Томпсон, Хансен, Алан Кеннеді, Рей Кеннеді, Далгліш (Кейс), Лі, Джонсон, Макдермотт, Саунесс. «Ліверпуль», на думку його тренера Боба Пейслі, продемонстрував міцніший характер, ігрову, та й не тільки ігрову, дисципліну (у ліверпульців за 17 років участі в європейських кубкових турнірах немає жодного вилучення з поля), належну органі-

зацію взаємодії гравців тощо. І ще одна деталь: протягом 40 років незмінно у «Ліверпулі» (звичайно, на різних посадах) працює Боб Пейслі, 30 і 25 років відповідно його помічники Ронні Моран і Джо Фаган, 15 років — Рой Еванс, тренер дублюючого складу. Але він значно молодший за віком.

У турнірі 1980—1981 рр. від Радянського Союзу брав участь чемпіон країни 1979 р. московський «Спартак». Легко подолавши «Женесс Еш» з Люксембурга (5 : 0 і 4 : 0), москвичі ледь не спіткнулись на датському «Есб'єргу» (3 : 0 і 0 : 2). А в чвертьфіналі поступились майбутньому фіналістові — «Реалу» з Мадрида (0 : 0 і 0 : 2).

У розіграші, що завершиться фінальним матчем у Роттердамі 26 травня 1982 р., виступає десятиразовий чемпіон СРСР київське «Динамо». В 1/16 фіналу жереб послав їм у суперники турецький клуб «Трабзонспор». Перемога в Києві — 1 : 0 (м'яч забив Блохін) і нічия в Трабзоні — 1 : 1 (Безсонов) вивели наших земляків у наступне коло, де вони зустрілись із старими знайомими — футболістами віденської «Аустрії». Цікаво, що тут повторився рахунок зустрічей попереднього кола — 1 : 0 і 1 : 1. Тільки тепер кияни виграли в гостях (Баль), а вдома зіграли внічию (Буряк, з пенальті).

Нагадаємо, що найвищий успіх радянських клубів у Кубку чемпіонів — вихід у півфінал 1977 р. динамівців Києва і виграш першого матчу у менхенгладбахської «Боруссії» — 1 : 0 (в гостях поразка — 0 : 2).

У 26 розіграшах Кубка (нині триває 27-й) команди різних країн провели різну кількість матчів. Усе ж зведена таблиця виступів клубів у КЄЧ представляє інтерес (дані подано на 1 січня 1982 р.):

	І	В	Н	П	М	О
1. «Реал» (Мадрид, Іспанія)	136	82	18	36	333—150	182
2. «Бенфіка» (Ліссабон, Португалія)	96	48	21	27	198—113	117
3. «Аякс» (Амстердам, Голландія)	69	42	12	15	138—66	98
4. «Селтік» (Глазго, Шотландія)	66	37	11	18	128—60	85
5. «Баварія» (Мюнхен, ФРН)	52	33	10	9	123—46	76
6. «Ліверпуль» (Англія)	51	30	10	11	111—48	70
7. «Інтернаціонале» (Мілан, Італія)	49	28	12	9	73—36	68
8. ЦСКА «Септемврійско знаме» (Софія, Болгарія)	62	28	10	24	95—88	66
9. «Црвена звезда» (Белград, Югославія)	53	27	7	19	116—79	61
10. «Манчестер Юнайтед» (Англія)	41	26	7	8	100—45	59
11. «Мілан» (Італія)	46	26	6	14	116—61	58

Продовження						
12. «Ювентус» (Турін, Італія)	45	22	9	14	58—46	53
13. «Дукла» (Прага, ЧССР)	43	21	10	12	73—55	52
14. «Атлетіко» (Мадрид, Іспанія)	39	21	7	11	63—39	49
15. «Фейєноорд» (Роттердам, Голландія)	37	20	9		89—39	49
16. «Динамо» (Київ, СРСР)	36	20	8	8	49—27	48
17. «Глазго Рейнджерс» (Шотландія)	43	20	5	18	72—77	45
18. «Сент-Етьєнн» (Франція)	41	19	7	15	50—44	45
19. «Уйпешт-Дожа» (Угорщина)	38	17	8	13	65—58	42
20. «Стандарт» (Льєж, Бельгія)	32	20	1	11	55—33	41

Як бачимо, при всій умовності таблиця таки дає інформацію для співставлень, роздумів, аналізів. Цікаво, що за коефіцієнтом виграних матчів перша десятка цих команд має такий вигляд: «Баварія» і «Манчестер Юнайтед» — по 63, «Стандарт» — 62, «Аякс» і «Реал» — по 60, «Ліверпуль» — 58, «Інтернаціонале» — 57, «Мілан» і «Селтік» — по 56 і «Динамо» (Київ) — 55%.

Динамівці Києва, як чемпіони Радянського Союзу 1981 р., незважаючи на те, як завершиться нинішній розиграш Кубка європейських чемпіонів, уже забезпечили собі виступ і в турнірі 1982—1983 рр., який стартує цьогорічної осені.

Кубок володарів кубків. 1960 року представники федерацій футболу Угорщини, Чехословаччини, НДР, Швейцарії, Югославії та Австрії заснували цей другий за значенням клубний турнір на європейському континенті. Того ж року, 14 серпня, розпочався перший розиграш, у якому крім фундаторів узяли участь також володарі кубків Англії, ФРН та Шотландії. Завершився він уже наступного року. З тих пір його вигравали: 1961 р.— «Фіорентина» (Флоренція, Італія), 1962 р.— «Атлетіко» (Мадрид, Іспанія), 1963 р.— «Тоттенхем Хотспур» (Лондон, Англія), 1964 р.— «Спортінг» (Ліссабон, Португалія), 1965 р.— «Вест Хем Юнайтед» (Лондон, Англія), 1966 р.— «Боруссія» (Дортмунд, ФРН), 1967 р.— «Баварія» (Мюнхен, ФРН), 1968 р.— «Мілан» (Італія), 1969 р.— «Слован» (Братіслава, ЧССР), 1970 р.— «Манчестер Сіті» (Англія), 1971 р.— «Челсі» (Лондон, Англія), 1972 р.— «Глазго Рейнджерс» (Шотландія), 1973 р.— «Мілан» (Італія), 1974 р.— «Магдебург» (НДР), 1975 р.— «Динамо» (Київ, СРСР), 1976 р.— «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія), 1977 р.— «Гамбург» (ФРН), 1978 р.— «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія), 1979 р.— «Барселона» (Іспанія), 1980 р.— «Валенсія» (Іспанія), 1981 р.— «Динамо» (Тбілісі, СРСР).

Минулого року було, нарешті, повторено успіх київського «Динамо», яке 1975 р. першим серед радянських клубів здобуло європейський приз — Кубок володарів кубків. Це зуміли зробити одноклубники киян — динамівці Тбілісі. Перемога грузинських спортсменів — це здобуток усього радянського футболу. «Виграш тбілісцями одного з європейських клубних турнірів, — зазначав, коментуючи цю подію, старший тренер київського «Динамо» Валерій Лобановський, — особливо радує.

Тепер по-іншому буде оцінюватись і наш внутрішній чемпіонат. Ще б пак! Адже серед нас грає одна із найсильніших команд Європи». Тож давайте згадаємо етапи переможного шляху динамівців столиці Грузії до вершин слави.

Етап перший — $1/16$ фіналу. Стартова зустріч проходила в Салоніках, де грецька «Касторія» (в самому 20-тисячному містечку Касторія стадіону, що відповідає вимогам УЄФА, не знайшлось) була ближче до поразки, ніж до виграшу. Але рахунок так і не вдалося відкрити — 0 : 0.

У матчі-відповіді все з'ясувалось у другому таймі, коли Шенгелія і Гуцаєв провели два м'ячі у ворота суперників — 2 : 0.

Етап другий — $1/8$ фіналу. Тут на тбілісців чекав суперник, якого не назвеш сильним — ірландський «Уотерфорд», котрому, однак, на попередньому етапі турніру попався суперник ще слабший — «Хіберніанс» з Мальти. На виїзді грузинські футболісти перемогли з рахунком 1 : 0 (Шенгелія). «Ми грали добре, — заявив тренер ірландців Т. Джексон, — але виграти у тбілісців виявилось для нас надто важким завданням».

Тому гадалось, що другий матч стане чистою формальністю. Однак господарі поля тривалий час не могли пробити оборону «Уотерфорда». І лише на 66-й хвилині Дараселія примусив капітулювати воротаря Томаса. Почин виявився вдалим. І вже Чівадзе, той же Дараселія й Чілая роблять рахунок розгромним — 4 : 0.

Етап третій — чвертьфінал. Третій тур підряд тбілісці першу гру проводили в гостях. На цей раз — у Лондоні, з «Вест Хемом». Хоча лондонці на той час виступали у другому дивізіоні англійського футболу, авторитет клубу залишався досить високим. Перемога грузинських футболістів з рахунком 4 : 1 (Чівадзе, Гуцаєв, Шенгелія — двічі) — це ще й майстерна і натхненна гра всіх без винятку динамівців, які виходили на поле стадіону «Аптон Парк».

Долю матчу в Тбілісі вирішив єдиний гол англійця Пірсона за три хвилини до фінального свистка. А за сумою двох поєдинків у півфінал вийшли радянські спортсмени.

Етап третій — півфінал. 80 тисяч глядачів спостерігали за першим матчем двоюбою з роттердамським «Фейєноордом». Голландський клуб уже мав у активі перемоги в Кубку чемпіонів і Кубку УЄФА. До своєрідного «хет-трику» залишалось два кроки. Вже матч у Тбілісі десь на три чверті розвіяв їхні сподівання, бо завершився з рахунком 3 : 0 (Сулаквелідзе — двічі, Гуцаєв) на користь динамівців.

Хто не втрачав надій у стані «Фейєноорда», так це тренер голландців Вацлав Єжек — той самий, хто привів 1976 р. збірну Чехословаччини до звання чемпіона Європи.

Попервах здавалось, що він має на це вагомі причини, бо вже на 57-й хвилині другого матчу роттердамці зуміли відіграти два м'ячі. Але на більше їх не вистачило — тбілісці не дали.

Етап четвертий — вирішальний. У фінальному матчі, що проходив у Дюссельдорфі на «Рейнштадіоні» 13 травня 1981 р., суперником динамівців став відомий клуб з НДР «Карл Цейс» (Йена). Гра тримала в напрузі з першої й до останньої хвилини. І лише за три хвилини до

закінчення основного часу Дараселія зумів забити вирішальний м'яч (до цього у «Динамо» відзначився Гуцаєв) — 2:1. Є Кубок кубків!

Отже, дев'ять матчів — шість перемог, одна нічия і дві поразки, різниця м'ячів 16—5. Найрезультативніші гравці у цих матчах — Гуцаєв і Шенгелія — по чотири м'ячі.

За перемогу в Кубку володарів кубків європейських країн Спорткомітет СРСР присвоїв звання заслуженого тренера СРСР Нодару Ахалкаці, заслужених майстрів спорту Отарі Габелія, Тамазу Костава, Олександру Чівадзе, Нодару Хізанишвілі, Шота Хінчагашвілі, Віталію Дараселія, Тенгізу Сулаквелідзе, Давиду Кіпіані, Володимиру Гуцаєву, Рамазу Шенгелія; майстрів спорту СРСР міжнародного класу Георгію Тавадзе, Зауру Сванадзе, Нугзару Какілашвілі, Важі Жванія, Георгію Чілая.

Динамівці Тбілісі, як володарі Кубка кубків, були допущені й до нового турніру, що завершиться 12 травня 1982 р. у Барселоні. Вони подолали у двох матчах австрійський «Грацер — АК» — 2:0 (Жванія, Шенгелія) і 2:2 (Шенгелія — двічі), а також французьку команду «Бастія» — 1:1 (Гуцаєв) і 3:1 (Шенгелія — двічі, Сулаквелідзе) і вийшли до чвертьфіналу.

Пройшов перше коло і новий володар Кубка СРСР ростовський СКА. Арміяці подолали клуб «Анкарагюджу» з Туреччини — 3:0 (Заваров — двічі, Андреев) і 2:0 (Андреев, Воробйов), але в 1/8 фіналу поступились досвідченому «Ейнтрахту» з Франкфурта-на-Майні (ФРН) — 1:0 (Яшин) і 0:2.

Після двох турів нового розіграшу сумарна таблиця виступів команд у Кубку кубків за всі роки набула такого вигляду (на 1 січня 1982 р.):

	І	В	Н	П	М	О
1. «Глазго Рейнджерс» (Шотландія)	50	24	11	15	80—60	59
2. «Атлетіко» (Мадрид, Іспанія)	39	23	8	8	72—37	54
3. «Барселона» (Іспанія)	35	20	5	10	79—41	45
4. «Мілан» (Італія)	30	17	10	3	47—20	44
5. «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія)	31	21	2	8	63—25	44
6. «Гамбург» (ФРН)	30	18	7	5	73—36	43
7. «Кардіфф-Сіті» (Уельс)	41	15	11	15	58—44	41
8. «Селтік» (Глазго, Шотландія)	26	17	3	6	56—17	37
9. «Вест Хем» (Лондон, Англія)	30	15	6	9	58—42	36
10. «Магдебург» (НДР)	28	13	10	5	44—24	36
11. «Баварія» (Мюнхен, ФРН)	25	13	9	3	44—21	35
12. «Спортінг» (Ліссабон, Португалія)	30	14	7	9	64—37	35
13. «Фіорентина» (Флоренція, Італія)	20	14	1	5	44—20	29

14. «Стяуа» (Бухарест, Румунія)	28	11	7	10	36—39	29
15. «Ейндховен» (Голландія)	20	13	2	5	45—16	28
16. «Слован» (Братіслава, ЧССР)	21	12	3	6	35—21	27
17. «Динамо» (Москва, СРСР)	21	11	5	5	31—19	27
18. «Валенсія» (Іспанія)	19	11	4	4	39—20	26
19. «Динамо» (Київ, СРСР)	15	12	1	2	34—11	25
20. «Карл Цейс» (Яена, НДР)	25	9	7	9	43—30	25

За коефіцієнтом перемог перша п'ятірка команд має такий вигляд: «Динамо» (Київ) — 80, «Фіорентина» — 70, «Андерлехт» — 67, «Ейндховен» і «Селтік» — по 65%.

Кубок УЄФА. Цей третій за значенням турнір європейських клубів, який за складом учасників іноді переважає й Кубок чемпіонів, був заснований 1955 р. швейцарцем Томменом, англійцем Роузом та італійцем Барассі як змагання збірних футбольних команд міст, де проходили міжнародні ярмарки. Першим володарем Кубка ярмарків стала команда Барселони, що перемогла в двох фінальних матчах лондонців — 2:2 і 6:0. Це було 1958 р., а вже у 1960 р. приз розігрували не збірні міст, а окремі команди. Перемогла того року іспанська «Барселона», вигравши двораундовий поєдинок у клубу «Бірмінгем» (Англія) — 1:1 і 4:1. А повний список переможців Кубка ярмарків має такий вигляд: 1958 р. — м. Барселона (Іспанія), 1960 р. — «Барселона» (Іспанія), 1961 р. — «Рома» (Рим, Італія), 1962 і 1963 рр. — «Валенсія» (Іспанія), 1964 р. — «Сарагоса» (Іспанія), 1965 р. — «Ференцварош» (Будапешт, Угорщина). Два останні роки вирішальні поєдинки склалися з одного матчу, надалі команди-фіналісти знову стали зустрічатися двічі — на своєму полі і в гостях. 1966 р. — «Барселона» (Іспанія), 1967 р. — «Динамо» (Загреб, Югославія), 1968 р. — «Лідс Юнайтед» (Англія), 1969 р. — «Ньюкасл Юнайтед» (Англія), 1970 р. — «Арсенал» (Англія), 1971 р. — «Лідс Юнайтед» (Англія). Цього року турнір перейшов з-під егіди оргкомітету, створеного Томменом, під егіду УЄФА, бо перестав бути турніром лише тих міст, що проводять ярмарки. З тих пір він прибрав собі нову назву — Кубок УЄФА. А старий приз розіграли між собою перший і останній його володарі — «Барселона» і «Лідс Юнайтед». Перемогли іспанці — 2:1 і забрали його на довічне зберігання. А першим володарем Кубка УЄФА став англійський «Тоттенхем Хотспур», що зумів у фіналі вирвати перемогу в своїх земляків — команди «Вулвергемптон Уондерерс» — 2:1 і 1:1. Подаємо повний список переможців: 1972 р. — «Тоттенхем Хотспур» (Англія), 1973 р. — «Ліверпуль» (Англія), 1974 р. — «Фейеноорд» (Роттердам, Голландія), 1975 р. — «Боруссія» (Менхенгладбах, ФРН), 1976 р. — «Ліверпуль» (Англія), 1977 р. — «Ювентус» (Мілан, Італія), 1978 р. — ПСВ «Ейндховен» (Голландія), 1979 р. — «Боруссія» (Менхенгладбах, ФРН), 1980 р. — «Ейнтрахт» (Франкфурт-на-Майні, ФРН), 1981 р. — «Іпсвіч Таун» (Англія).

Новий володар Кубка практично визначився після першого матчу, в якому на своєму полі «Іпсвіч» переміг з рахунком 3:0 команду АЗ-67

(Алкмаар, Голландія). Так воно і сталось. Хоча матч-відповідь й виграли голландці (матч проходив не в Алкмаарі, а в Амстердамі) — 4 : 2, переможцем за сумою обох поєдинків став англійський клуб. Цікаво, що два голи у цих двох матчах на рахунку голландця Тіссена, який виступає за «Іпсвіч», а ще один гравець англійського клубу — Уарк повторив рекорд результативності в європейських клубних турнірах. Він, як і бразілець Альтафіні з «Мілана» 18 років тому, провів у одному розіграші 14 м'ячів у ворота суперників... «Мілан», правда, виступав тоді в Кубку чемпіонів і провів меншу кількість ігор.

У турнірі 1981—1982 рр. право стартувати від СРСР отримали згідно класифікації УЄФА три клуби — «Спартак», «Зеніт» і ЦСКА. Армії Москви і лєнінградці вибули з дальшої боротьби вже після першого етапу розіграшу. «Зеніт» поступивсь динамівцям Дрездена — 1 : 2 (Тимофєєв) и 1 : 4 (Казачонок), а ЦСКА — «Штурму» з австрійського міста Грац — 0 : 1 і 2 : 1 (Чесноков, Тарханов) за рахунок м'яча, пропущеного на своєму полі. Московський «Спартак» протримавсь довше. В 1/32 фіналу він переміг бельгійський «Брюгге» — 3 : 1 (Швецов — двічі, Гаврилов) і 3 : 1 (Родіонов, Шавло, Гаврилов). Але вже в наступному колі «Спартак» «спіткнувся» на «Кайзерслаутерні» (ФРН) — 2 : 1 (Родіонов, Гаврилов) і 0 : 4.

Кілька цифр, опублікованих УЄФА, що стосуються всіх трьох турнірів. Середня результативність — 2,83 гола за матч (718 голів у 254 матчах). Найвища результативність у Кубку УЄФА — 2,98 гола, у Кубку кубків — 2,71, у Кубку чемпіонів — 2,63 гола за матч.

Середні цифри відвідування матчів глядачами становлять: Кубок чемпіонів — 27 (усього 1 мільйон 729 тисяч 415), Кубок УЄФА — 23 (2 927 601), Кубок кубків — 19 тисяч (1 193 682). В середньому за два матчі судді показували гравцям три жовтих картки, 16 гравців вилучались з поля.

За період з 2 вересня 1965 р. по 1 січня 1982 р. радянські команди в європейських клубних турнірах провели 244 гри з 98 клубами 32 країн. Таблиця виступів наших команд у цих турнірах має такий вигляд.

	І	В	Н	П	М	О
1. «Динамо» К	69	42	14	13	105—49	98
2. «Динамо» Тб	39	20	6	13	64—46	48
3. «Спартак» М	34	17	6	11	51—39	40
4. «Динамо» М	29	13	7	9	39—29	33
5. «Торпедо» М	25	10	9	6	33—21	29
6. «Арарат»	16	11	2	3	37—15	24
7. «Шахтар»	12	6	2	4	15—16	14
8. ЦСКА	6	3	1	2	7—5	7
9. СКА Р-Д	4	3	0	1	6—2	6
10. «Зоря»	4	2	1	1	3—1	5
11. «Чорноморець»	2	1	0	1	1—3	2
12. «Карпати»	2	0	1	1	3—4	1
13. «Зеніт»	2	0	0	2	2—6	0
Разом	244	128	49	67	366—236	305

Серед бомбардирів перед веде киянин О. Блохін — 16 голів. На другу позицію вийшов тбілісець Р. Шенгелія — 14. Далі йдуть В. Онищенко, Е. Маркаров і Л. Буряк — по 12, Д. Кіпіані — 10, В. Колотов і В. Гуцаєв — по 8, А. Пузач — 7, В. Мунтян — 6 голів.

Составитель *Андрей Николаевич Романенко*

ФУТБОЛ - 82

Справочник-календарь

Киев, издательство «Здоровья»

(На украинском языке)

Редактор Б. А. Нартовський
Оформлення художника Є. В. Чурія
Художній редактор М. Ф. Кормило
Технічний редактор В. П. Бойко
Коректори Н. К. Сопіженко,
А. В. Воробйова, Н. М. Терентьева

Информ. бланк № 2401

Здано до складання 20.02.82, Підп. до друку 06.04.82. БФ 04196,
Формат 70×108^{1/32}. Папір друк. № 1. Гарн. літ Друк вис.
Ум. друк. арк. 6,30. Ум. фарб.-відб. 6,65. Обл.-вид. арк 8,72. Тираж 100 000.
Зам. № 2—618 Ціна 60 к.

Видавництво «Здоров'я», 252021, Київ-21, вул. Кірова, 7.

Головне підприємство республіканського виробничого об'єднання «По-
ліграфкнига», 252057, Київ, Довженка, 3.